

Β' Βα κεφ. 15-18

Γ' Βα κεφ. 2

Άβεσσαλώμ - Σολομώντας

Στίς 2 Φεβρουαρίου γιορτάζουμε την Ύπαπαντή του Κυρίου. Σάν τέτοια μέρα ή Παναγία μας και ό Ίωσήφ πήγαν τόν Χριστό, πού ήταν μόλις σαράντα ήμερών, στόν ναό τών Ίεροσολύμων. Ή Έκκλησία μας έχει καθιερώσει αυτή τήν ήμερομηνία νά τιμούμε και νά γιορτάζουμε τή μητέρα.

Όλοι οί άνθρωποι γεννιοῦνται από μία μητέρα. Μέ πόση χαρά υποδέχονται οί γονεῖς τό νεογέννητο πού τούς χαρίζει ό καλός Θεός! Προσπαθοῦν νά κάνουν ό,τι μποροῦν γιά νά εἶναι υγιές και χαρούμενο.

Οί γονεῖς κουράζονται πολύ γιά νά μή μᾶς λείψει τίποτε. Τό σκεφτήκαμε καμιά φορά; **Τούς ἐκφράζουμε τό «εὐχαριστῶ» μας;** Ή μήπως τά θέλουμε όλα δικά μας, ἀντιμιλᾶμε και θυμώνουμε μέ τούς γονεῖς μας; Μήπως τούς κρύβουμε τήν ἀλήθεια;

Θά σᾶς πῶ μία ἱστορία γιά ἕνα κοριτσάκι πού δέν εἶχε καταλάβει ότι τά παιδιά δέν ἔχουν μόνο δικαιώματα, ἀλλά και ὑποχρεώσεις. Εἴμαστε ἔτοιμοι νά τήν παρακολουθήσουμε;

Ἡ ἱστορία μας

Ἡ κ. Θεανώ ἔχει δύο παιδιά: τή Μυρτώ, πού πηγαίνει στή Γ΄ τάξη τοῦ Δημοτικοῦ, καί τή μικρούλα Ἀργυρώ, πού δέν πηγαίνει ἀκόμη σχολεῖο.

Ἡ Μυρτώ μοιράζεται τό δωμάτιο μέ τήν ἀδερφούλα της. Ἡ μαμά τῆς ἔβαλε πρόγραμμα: «Πρῶτα θά τελειώνεις τά μαθήματά σου καί μετά θά παίζεις ἢ θά διαβάξεις παραμύθια... Τά παιχνίδια σου καί τά ρούχα σου θά τά βάζεις στή θέση τους».

Κάποιες φορές τῆς ζητάει βοήθεια γιά νά στρώσουν τό τραπέζι ἢ γιά κάποια μικροθελήματα. Ὅταν ἦταν μικρότερη ἡ Μυρτώ, τῆς ἄρεσε νά βοηθάει τή μαμά. Καθώς ὅμως βλέπει τήν Ἀργυρώ μόνο νά παίζει, ἄρχισε νά τή ζηλεύει καί νά ἀντιμιλάει στή μητέρα.

- Δέν ἀντέχω ἄλλο! ἀκούστηκε μιά μέρα τσιριχτή ἡ φωνή της.

- Τί δέν ἀντέχεις, παιδί μου; ρώτησε ἡ μητέρα μέ ἀπορία.

- Νά, ἐγώ νά διαβάζω, νά γράφω, νά κάνω δουλειές, καί ἡ Ἀργυρώ ὄλο νά παίζει!

- Ἀχ, μικρή μου Μυρτώ! Συνερίζεσαι τήν ἀδελφούλα σου πού εἶναι μόλις τριῶν χρόνων. Κι αὐτή ὅταν μεγαλώσει θά κάνει ὅ,τι κάνεις κι ἐσύ. Ἐπειτα δέν τό καταλαβαίνεις; Σέ ποιόν ἄλλον νά ἐμπιστευτῶ; Εἶσαι τό μεγάλο, ἀγαπημένο μου παιδί καί μπορῶ νά ὑπολογίζω στή βοήθειά σου.

- Καί γιατί νά σέ βοηθῶ; Ὑπηρέτριά σου εἶμαι; ἀπάντησε μέ θυμό ἡ Μυρτώ.

Εἶχε πεισμώσει καί δέν καταλάβαινε τί ἔλεγε. Ἡ καημένη ἡ κ. Θεανώ δέν ἤξερε τί νά κάνει μέ τό πεισματάρικο κοριτσάκι της.

Ἐκείνη τήν ἡμέρα τό κουβέντιασε ἄλλη μία φορά μέ τόν σύζυγό της. «Νά κάνουμε τήν προσευχή μας, καλή μου Θεανώ», εἶπε ἐκεῖνος, «θά τῆς μιλήσω κι ἐγώ».

Τό βράδυ, καθώς ἡ μαμά ετοίμαζε τό δεῖπνο, ὁ πατέρας πῆρε τήν κόρη του ἰδιαίτερα νά κουβεντιάσουν. Ἡ Μυρτώ κάθισε μέ χαρά

δίπλα του. Ὁ πατέρας ἄρχισε νά τῆς διηγεῖται μία ἱστορία ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη. Ἡ μικρή τόν ἄκουγε μέ πολλή προσοχή.

Ἀγιογραφική διήγηση

Κάποτε, πολλά χρόνια πρὶν γεννηθεῖ ὁ Χριστός, ζοῦσε ἕνας γενναῖος καί σοφός βασιλιάς. Τό ὄνομά του ἦταν **Δαβίδ**. Εἶχε πολλά παιδιά, ἀγόρια καί κορίτσια. Θά σοῦ μιλήσω γιά δύο ἀπό αὐτά: τόν **Ἄβεσσαλώμ** καί τόν **Σολομώντα**.

Ὁ Ἄβεσσαλώμ ἦταν ἕνα πανέμορφο παλληκάρι, μέ ὠραῖα, πλούσια καί πυκνά μαλλιά. Ὅλοι τόν θαύμαζαν γιά τήν ὁμορφιά του. Ὅμως, ἐνῶ ἦταν ὠραῖος στό σῶμα, παραμελοῦσε τήν ὁμορφιά τῆς ψυχῆς του. Ἀντιμιλοῦσε στόν πατέρα του καί τόν πίκραине. Δέν υπάκουε στήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ πού ἔλεγε: **«Νά τιμᾷς τόν πατέρα σου καί τή μητέρα σου, γιά νά εἶσαι εὐτυχισμένος πάνω στή γῆ»**.

Σιγά-σιγά περηφανεύτηκε γιά τήν ἀγάπη πού τοῦ εἶχε ὁ λαός. Ἐφτασε στό σημεῖο νά θέλει νά φύγει ἀπό τόν θρόνο ὁ πατέρας του γιά νά γίνει αὐτός βασιλιάς. Ἔτσι καλόπιανε τούς ἀνθρώπους, κατηγοροῦσε τόν βασιλιά πατέρα του καί σήκωσε ἐπανάσταση ἐναντίον του. Στή μάχη ὅμως πού ἐγίνε, καθώς κάλπαζε μέ τό ἄλογό του γιά νά γλυτώσει ἀπό τούς στρατιῶτες πού τόν κυνηγοῦσαν, πλέχτηκαν τά μακριά μαλλιά του σά κλαδιά ἑνός δέντρου. **Ἐμεινε κρεμασμένος ἐκεῖ γιά πολλή ὥρα, ὥσπου τόν βρῆκαν οἱ ἀντίπαλοι καί τόν σκότωσαν**.

- Τί κρίμα νά ἔχει τόσο κακό τέλος τό ὁμορφο βασιλόπουλο! Θά μοῦ πῆς καί γιά τόν ἄλλον τόν γιό; ρώτησε μέ ἐνδιαφέρον ἡ Μυρτώ.

- Τώρα θά συνεχίσω μέ τόν μικρό του γιό, τόν Σολομώντα.

Ὁ βασιλιάς **Δαβίδ** εἶχε μία πολύ μεγάλη ἐπιθυμία: νά χίσει ἕναν πανέμορφο ναό γιά τόν Θεό! Ἐπειδή ὅμως ὅλη ἡ ζωή του πέρασε μέσα στούς πολέμους, ὁ Θεός δέν τοῦ τό ἐπέτρεψε. Τοῦ

υποσχέθηκε, ωστόσο, πώς τόν ναό θά τόν χίσει ο γιός του, ο Σολομώντας, πού θά τόν διαδεχόταν στόν θρόνο.

Ὁ Σολομώντας ἦταν ὑπάκουο παιδί. Σεβόταν τούς γονεῖς του. Ὁ Δαβίδ πρὶν πεθάνει συμβούλεψε τόν γιό του **νά τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ** γιά νά εἶναι ἰσχυρός βασιλιάς κι εὐτυχημένος. Τοῦ ἔδωσε τήν εὐχή του γιά νά κυβερνήσει μέ θάρρος καί μέ **σοφία**. Τοῦ ἀνέθεσε, ἐπίσης, τό μεγάλο αὐτό ἔργο τῆς κατασκευῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Σολομώντας δέν ζέχασε τίς συμβουλές τοῦ πατέρα του. Ἀγαπούσε τόν Θεό καί ἦταν ἄνθρωπος εἰρηνικός καί χαρούμενος. Ἀπ' ὅλα τά παιδιά τοῦ Δαβίδ, αὐτόν διάλεξε ὁ Θεός νά γίνεи βασιλιάς καί νά χίσει τόν ναό Του. **Ὁ ναός τοῦ Σολομώντα ἦταν γιά αἰῶνες ὁ πιό μέγας, ὁ πιό πλούσιος καί πιό ζακουστός ναός τοῦ κόσμου.** Καί ἡ σοφία τοῦ βασιλιᾶ Σολομώντα ἔφτασε ὡς τήν ἄκρη τῆς γῆς. Στά χρόνια του ἐπικρατοῦσε σέ ὅλο τό βασιλείο του ἡ εἰρήνη.

- Πές μου τώρα, σάν ἔξυπνο κορίτσι πού εἶσαι, ποιόν εὐλόγησε ὁ Θεός καί γιατί; ρώτησε ὁ πατέρας τῆ Μυρτώ.

- Μά φυσικά τόν Σολομώντα, πού ἦταν εὐγενικός καί καλός καί ὑπάκουε τόν πατέρα καί τή μητέρα του, ἀπάντησε ἐκείνη.

- Βλέπεις, κοριτσάκι μου, πῶς ὁ Θεός εὐλογεῖ αὐτούς πού σέβονται τούς γονεῖς τους; Ἡ μητέρα σου **κουράζεται γιά ὅλους μας καί ποτέ δέν μᾶς συνερίζεται** οὔτε παραπονιέται γιά τήν κούρασή της. Μέ πόση χαρά μᾶς φροντίζει! Νά ξέρεις ὅμως ὅτι **ὄσο ξεκουράζουμε τή μαμά, τόσο θά μπορούμε νά τή χαιρόμαστε.** Θά ἤθελα, λοιπόν, νά σκεφτεῖς ὅσα σοῦ διηγήθηκα καί νά παρακαλέσεις τόν Θεό μας νά σοῦ δώσει τή χάρη Του γιά νά μήν πικραίνεις τή μητέρα σου. Ἀλλά κι ἐγώ στενοχωριέμαι, γιατί ἐπιστρέφω ἀπό τή δουλειά μέ πολλή λαχτάρα νά βρεθῶ στό ὠραῖο μας λιμανάκι καί βρίσκω μεγάλες φουρτούνες.

- Στό ὑπόσχομαι, πατερούλη μου, πῶς θά προσπαθήσω ἀπό σή-

μερα κιόλας. Νά πάω τώρα στήν κουζίνα γιά νά ρωτήσω τή μαμά ἄν μέ χρειάζεται;

- Πάμε κι οἱ δύο νά τή βοηθήσουμε, εἶπε ὁ πατέρας.

Ἐκεῖνο τό βράδυ ἡ Μυρτώ κοιμήθηκε πολύ εὐτυχισμένη. Θά ἤθελε κι αὐτή νά γίνει, ὅπως ὁ Σολομώντας, **ἕνα παιδί πού θά σκορπᾷ τήν εἰρήνη καί τή χαρά στό σπιτικό τους!** Καί τά κατάφερε μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Σεβασμός στούς γονεῖς

Αὐτό δέν θά θέλατε κι ἐσεῖς, παιδιά; Νά σκορπᾶτε γύρω σας τή χαρά καί τήν εἰρήνη; Μήπως καταλάβατε πῶς μπορούμε νά τό καταφέρουμε αὐτό μέσα στό σπιτικό μας;... Πολύ σωστά! **Ὅταν ἀγαποῦμε καί σεβόμαστε πρῶτα τόν Θεό καί στή συνέχεια τούς γονεῖς μας.**

A. Γιά τά μικρότερα παιδιά:

Πῶς δείχνουμε τήν ἀγάπη μας στούς γονεῖς μας; Μέ πολύ ἀπλές πράξεις πού ὅμως τούς κάνουν τόσο εὐτυχισμένους!

◆ Μοῦ ζητοῦν νά κάνω μιά δουλειά μέσα στό σπίτι; Μέ χαρά νά τρέχω νά τούς βοηθήσω.

◆ Μιλοῦν οἱ γονεῖς μου μεταξύ τους ἢ μοῦ κάνουν μιά παρατήρηση; Δέν τούς διακόπω, δέν ἀντιμιλῶ, δέν βγάζω γλώσσα, ὅπως τό λέμε, ἀλλά τούς μιλῶ εὐγενικά.

◆ Ζητῶ κάτι ἀπό τούς γονεῖς μου καί μοῦ τό ἀρνοῦνται; Δέν γκρινιάζω, δέν θυμώνω, ἀλλά τό δέχομαι ὑπάκουα.

◆ Προσπαθῶ ἀκόμη νά μὴν τούς πικραίνω μέ ἄπρεπα λόγια: «Ἐμένα δέν μέ νοιάζει ὅ,τι κι ἄν πεῖς» ἢ «Δέν θέλω νά τό κάνω αὐτό» ἢ «Αὐτό δέν μοῦ ἀρέσει!».

Β. Γιά τά μεγαλύτερα παιδιά:

Οί γονεῖς μας εἶναι ἕνα ἀπό τά πολυτιμότερα δῶρα τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας. Κι ὅπως εἶπαμε, αὐτοί κουράζονται καθημερινά γιά χάρη μας. Μές στή δική τους ἀγάπη καί προστασία νιώθουμε ἀσφάλεια.

Τί λέτε; Γιά ὅλα ὅσα κάνουν οἱ γονεῖς μας δέν ἀξίζει νά τούς λέμε **κάθε μέρα «εὐχαριστῶ»**; Νά ἀπαντοῦμε κι ἐμεῖς στή δική τους ἀγάπη καί φροντίδα μέ τή δική μας ἀγάπη;

Πῶς φαίνεται, παιδιά, ἡ ἀγάπη μας ἀπέναντι στους γονεῖς μας;

📖 **Μέ τόν σεβασμό μας:** Σεβασμός σημαίνει νά μιλοῦμε καί νά συμπεριφερόμαστε ὁμορφα στους ἄλλους· εἰδικά στους γονεῖς μας.

❁ Μιλοῦν οἱ γονεῖς μου μεταξύ τους ἢ μοῦ κάνουν μία παρατήρηση; **Δέν τούς διακόπω, δέν ἀντιμιλῶ**, δέν βγάζω γλώσσα, ὅπως τό λέμε, ἀλλά τούς μιλῶ εὐγενικά.

❁ Ζητῶ κάτι ἀπό τούς γονεῖς μου καί μοῦ τό ἀρνοῦνται; **Δέν γκρινιάζω, δέν θυμώνω**, ἀλλά τό δέχομαι ὑπάκουα.

📖 **Μέ τά ὁμορφα λόγια μας:** Προσπαθοῦμε νά μὴν τούς πικραίνουμε μέ ἄπρεπα λόγια: «Εμένα δέν μέ νοιάζει ὅ,τι κι ἂν πεῖς» ἢ «Δέν θέλω νά τό κάνω αὐτό» ἢ «Αὐτό δέν μοῦ ἀρέσει!»

📖 **Μέ τήν προθυμία καί τήν ὑπακοή μας:**

❁ Εἶναι κουρασμένη ἡ μαμά ἀπ' τίς δουλειές; Νά τρέξω ἐγώ νά στρώσω τό τραπέζι ἢ νά τακτοποιήσω τό δωμάτιό μου.

❁ Μοῦ ζητᾶ νά τῆς φέρω ἕνα ποτήρι νερό; Πρόθυμα νά τρέξω νά τῆς τό φέρω.

❁ Θέλει ὁ μπαμπάς νά διορθώσει κάτι; Μέ χαρά νά πάω κοντά του καί νά τόν βοηθήσω.

Κι ἔτσι, ὅταν δείχνουμε στους γονεῖς μας τήν ἀγάπη καί τόν σεβασμό μας, τότε **καί ἐκεῖνοι χαίρονται καί ἐμεῖς κερδίζουμε καί προκόβουμε.**

Σ' εὐχαριστῶ, Θεέ μου,
γιά τούς καλούς γονεῖς μου!
Κάνε χαρά νά δίνω
μέ κάθε προκοπή μου!

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. «Γιά τούς γονεῖς μου...»: Προβολή.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.
4. Κατασκευή: Γλάστρα.
5. Κάρτα: «Πεταλούδα».